

Edificis emblemàtics Teatre Esplai L'Ametlla de Merola (Puig-reig)

Un drama a la platea

PARADOXA El Teatre Esplai acull cada Nadal diverses funcions dels Pastorets de l'Ametlla, els primers a obtenir una Creu de Sant Jordi, però ho fa amb un pati sense butaques **ENTITAT** És la seu de l'Associació Cultural Esplai, l'ens que dóna vida a la cultura ametllana i que, en aquests moments, centra la seva feina a reivindicar un teatre digne

Marc Canturri
L'AMETLLA DE MEROLA

L'arribada del Nadal a l'Ametlla de Merola va lligada, des de fa més d'un segle, a un nom: els Pastorets. Aquesta petita colònia industrial de Puig-reig, al Berguedà, és un exemple de preservació de les tradicions gràcies a l'Associació Cultural Esplai, que, des de fa molts anys, s'encarrega de donar vida a la cultura ametllana.

El treball de l'entitat desperta l'admiració de totes aquelles persones d'arreu del país que s'assabenten del que és capaç de fer. Uns Pastorets coneguts per tot Catalunya, una colla gegantera que l'any passat va fer 25 anys i un teatre amb una programació estable són els seus arguments principals.

L'Associació Cultural Esplai ha agafat el teatre de la colònia com a seu i l'ha convertit en un dels trossos més valorats de la colònia. L'espai, però, ha patit molts alts i baixos el darrer segle. L'any 1904, es va inaugurar i, des de llavors, s'ha millorat progressivament. Ara bé, les obres de més envergadura no van arribar fins a mitjans de segle XX. En concret, es va elevar la caixa escènica i es va fer "un teatre de veritat", segons afirma Mateu Fité, un dels membres de l'Associació Cultural Esplai. Les actuacions van agafar el Teatre Còmic i el Liceu, de Barcelona, com a referències per convertir l'espai en un teatre "a la italiana", amb decorats penjant que puguen i baixen amb cordes. Aleshores, l'espai també servia com a cinema i s'hi projectaven pel·lícules.

El tancament del teatre

Des de llavors, l'espai es va anar consolidant com el gran niu de cultura de l'Ametlla de Merola. Ara bé, a mesura que passaven els anys, l'edifici envellia i això va acabar passant factura. En la dècada dels noranta, els membres de l'Associació Cultural Esplai van començar a preocupar-se per les esclertes que es formaven en parts de l'estructura del teatre i es van posar en contacte amb l'Ajuntament de Puig-reig, que aleshores n'era el propietari, després que l'antic amo marxés de la colònia per la crisi del tèxtil. El problema s'allargaria fins a l'any 2008, quan l'Ajuntament va decidir tancar el teatre per problemes en l'estructura, un any després que els Pastorets de l'Ametlla fossin els pri-



La platea del Teatre Esplai està composta per centenars de cadires de plàstic, en espera que s'hi instal·lin butaques ■ MARC CANTURRI

Any inauguració:
1904

Funció inicial:
Espai per a funcions teatrals i projeccions de cinema

Funció actual:
Teatre

Ubicació:
Plaça del Teatre, s/n

Població:
Puig-reig



Mateu Fité, de l'Associació Cultural Esplai, va ser l'encarregat de recollir el guardó als Premis Ateneus ■ FEDERACIÓ D'ATENEUS DE CATALUNYA

mers de Catalunya a rebre una Creu de Sant Jordi. Els habitants de la colònia s'hi van negar i van fer mans i mànigues per evitar el tancament.

Després de nombroses mobilitzacions, els ametllans van trobar un arquitecte que veia possible reparar l'edifici i, amb l'aprovació del consistori, es va redactar un projecte

per tirar les obres endavant. La reforma es va realitzar entre el 2009 i el 2011, però va quedar a mig fer. Es van solucionar els problemes de l'estructura, però es va haver d'aixecar el pati de butaques i la platea va quedar buida. En aquest sentit, les fases posteriors del projecte contemplen la instal·lació de butaques, però, mentrestant, el teatre ha ha-

gut de tirar d'imaginació i de cadires de plàstic per omplir el pati.

Guardonats als Premis Ateneus
Les iniciatives de l'Associació Cultural Esplai per reivindicar un teatre digne no passen desapercebudes. La setmana passada, l'entitat va ser reconeguda per la Federació d'Ateneus de Catalunya per la campanya *Deixa'ns una cadira*, impulsada du-

La platea es va quedar
sense butaques en les obres que es van fer entre el 2009 i el 2011

rant el Nadal passat. La iniciativa va permetre que les cadires de plàstic que hi havia (i hi ha) a la platea es canviessin per d'altres de més confortables que els berguedans van cedir voluntàriament.

Aquest Nadal, la platea torna a ser amb cadires de plàstic. Els ametllans, però, no es resignen i ja preparen reivindicacions en paral·lel. Saben que ho mereixen i estan convençuts que ho aconseguiran. ■